

№/Дата на КЛП

0418 | 28.09.02
Подпись:4107.08.07 *Мария*

1. ТЪРГОВСКО ИМЕ НА ЛЕКАРСТВЕНИЯ ПРОДУКТ
AFLAMIL film-coated tablets
АФЛАМИЛ филмирани таблетки

2. КАЧЕСТВЕН И КОЛИЧЕСТВЕН СЪСТАВ
 1 филмирана таблетка съдържа 100 mg aceclofenac.
 За пълен списък на помощните вещества, вж. т. 6.1.

3. ЛЕКАРСТВЕНА ФОРМА

Филмирани таблетки: бели, кръгли, изпъкнали, филмирани таблетки с буква "A", изписана на едната страна.
 При счупване на таблетката вътрешността е също бяла.

4. КЛИНИЧНИ ДАННИ

4.1. Терапевтични показания

Симптоматично лечение на възпалението и болките при остеоартрит, ревматоиден артрит, анкилозиращ спондилит, както и при други болезнени заболявания на опорно-двигателния апарат (напр. хumerоскапуларен периартрит и извънставен ревматизъм). Аналгетично действие при болезнени състояния (включително лумбална болка или зъбобол и първична дисменорея).

4.2. Дозировка и начин на приложение

Нежеланите лекарствени реакции могат да бъдат намалени като за контролиране на симптомите се употребява възможно най-ниската ефективна доза за възможно най-кратък срок от време (вижте т. 4.4).
 Филмираните таблетки Афламил са предназначени за перорално приложение и трябва да се погълнат с поне $\frac{1}{2}$ чаша течност. Афламил може да бъде приеман с храна.

Възрастни:

Максималната препоръчвана доза е 200 mg дневно, приета като две отделни дози от 100 mg, една филмирана таблетка сутрин и една вечер.

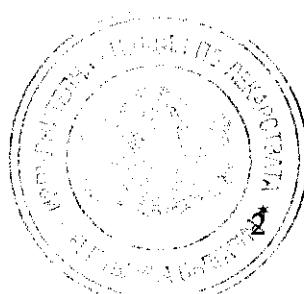
Деца:

Безопасността и ефикасността при деца и подрастващи не е установена.

Пациенти в напреднала възраст:

В повечето случаи намаляване на дозата не е необходимо, но все пак трябва да се имат пред вид предпазните мерки в глава 4.4.

Чернодробна недостатъчност

Дозата на ацеклофенак трябва да се редуцира при пациенти с леко до умерено нарушена чернодробна функция. Препоръчваната начална доза е 100 mg дневно.

Бъбречна недостатъчност

Не съществува доказателство, че дозата на ацеклофенак трябва да бъде променяна при пациенти с леко нарушена бъбречна функция, но предпазливостта е уместна.

4.3. Противопоказания

Ацеклофенак е противопоказан при следните ситуации:

- пациенти предварително сенсибилизиранi към ацеклофенак или някоя от съставките на продукта
- пациенти, при които вещества с подобно действие, (напр. аспирин, или други НСПВС), предизвикват пристъпи на астма, бронхоспазъм, остръ ринит или уртикария или пациенти свръхчувствителни към тези лекарства.
- пациенти с активна или подозирана пептична или дуodenална язва или с анамнеза за рецидивираща пептична или дуodenална язва, или такива с гастро-интестинално кървене, друго активно кървене или кървящи заболявания
- пациенти с тежка сърдечна недостатъчност или сериозно нарушена чернодробна или бъбречна функция
- през последното тримесечие от бременността. (вж. т.4.6)

4.4. Специални предупреждения и специални предпазни мерки при употреба

Нежеланите лекарствени реакции могат да бъдат намалени като за контролиране на симптомите се употребява възможно най-ниската ефективна доза за възможно най-кратък срок от време (вижте т. 4.2 и по-долу посочените гастро-интестинални и сърдечно-съдови рискове).

Сърдечно-съдови и мозъчно-съдови ефекти:

Необходимо е да се осигурят подходящо наблюдение и съвет за пациенти с анамнеза за хипертония и/или лека до умерена конгестивна сърдечна недостатъчност, тъй като има съобщения за отоци и задръжка на течности, свързани с лечението с НСПВС.

Клинични проучвания и епидемиологични данни показват, че употребата на някои НСПВС (особено във високи дози и при продължително приложение) може да бъде свързана с леко повишен риск от артериални тромботични събития (например миокарден инфаркт или инсулт). Няма достатъчно данни, за да се изключи такъв риск при ацеклофенак.

Пациенти с неконтролирана хипертония, конгестивна сърдечна недостатъчност, установена исхемична болест на сърцето, заболяване на

периферните артерии и/или мозъчно-съдова болест трябва да се лекуват с ацеклофенак само след внимателно обмисляне. Такова обмисляне трябва да се прави преди започване на дългосрочно лечение на пациенти с рискови фактори за сърдечно-съдови събития (напр. хипертония, хиперлипидемия, захарен диабет, тютюнопушене).

Ацеклофенак трябва да се назначава с предпазливост и под близък медицински контрол при пациенти страдащи от гастро-интестинални заболявания и при такива с анамнеза за пептична язва, мозъчно-съдово кървене, улцеративен колит, болест на Крон, СЛЕ, порфирия, хематопоетични или коагулационни нарушения.

Необходимо е завишено внимание при лечението на пациенти в напреднала възраст, които като цяло са по-склонни към поява на нежелани лекарствени реакции. Последствията, напр. гастро-интестинално кървене и/или перфорация са често по-серииозни и могат да настъпят, по всяко време в периода на лечението без предупредителни симптоми или предварителна анамнеза. Пациентите в напреднала възраст е по-вероятно да страдат от нарушенa бъбречна, сърдечно-съдова или чернодробна функция.

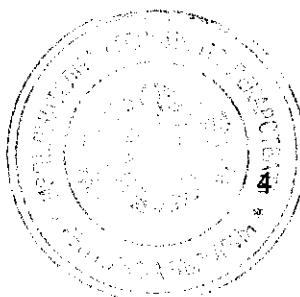
Като предпазна мярка при всички пациенти с дългосрочно лечение с НСПВС трябва да бъдат проследявани (напр. бъбречна, чернодробна функция и кръвна картина).

Употребата на Афламил, както и всяко лекарство инхибиращо циклооксигеназите / простагландиновата синтеза, може да понижи фертилността и не се препоръчва при жени, които се опитват да забременеят. При жени изпитващи трудности в зачеването или такива които предприемат изследвания за установяване на бесплодието трябва да се обмисли прекратяване приема на Афламил.

4.5. Лекарствени и други взаимодействия

Проучвания за лекарствени взаимодействия не са провеждани с изключение за варфарин.

Ацеклофенак се метаболизира чрез цитохром P450 2C9 като ин витро данни показват, че ацеклофенак може да бъде инхибитор на този ензим. По тази причина е възможен риск от фармакокинетични взаимодействия с фенитоин, циметидин, толбутамид, фенилбутазон, амиодарон, миконазол и сулфафеназол. Също като при другите продукти от групата на НСПВС, съществува риск от фармакокинетични взаимодействия с други лекарства отделяни чрез активна ренална секреция, като метотрексат и литий. На практика ацеклофенак е напълно свързан с плазмения албумин и като последствие възможността от взаимодействия на известването с други силно свързани с протеините лекарства трябва да се има предвид.

Поради липса на проучвания върху фармакокинетичните взаимодействия последващото изложение се базира на познанията от другите НСПВС.

Следните комбинации трябва да се избягват:

НСПВС инхибират тубуларната секреция на метотрексат като е възможно да настъпят слаби метаболитни взаимодействия водещи до намален клирънс на метотрексат. По тази причина по време на лечение с високи дози метотрексат предписането на НСПВС лекарства трябва винаги да се избягва.

Някои НСПВС лекарства инхибират бъбречния клирънс на литий, което води до повишени серумни концентрации на литий. Комбинацията трябва да се избягва, освен ако има възможност за често проследяване на литиевите нива.

НСПВС инхибират тромбоцитната агрегация и увреждат мукозната мембра на гастроинтестиналния тракт, което може да засили активността на антикоагулантите и да повиши риска от гастроинтестинално кървене при пациенти използващи антикоагуланти. Комбинацията от ацеклофенак с перорални антикоагуланти от кумариновата група, тиклопидин, тромболитици и хепарин трябва да се избягва, освен ако не се извършва внимателно проследяване.

Следните комбинации могат да изискват корекции на дозата и предпазни мерки:

Трябва да се помисли и за възможно взаимодействие между НСПВС и метотрексат, също и при употребата на ниски дози метотрексат, особено при пациенти с намалена бъбречна функция. Когато се налага комбинирана терапия, бъбречната функция трябва да се проследява. Ако двете, НСПВС и метотрексат, се прилагат в 24-часов период е необходимо повишено внимание, тъй като нивата на метотрексат могат да се повишат, а като резултат и неговата токсичност.

Счита се, че едновременното приложение на НСПВС и циклоспорин или такролимус повишава риска от нефротоксичност поради понижена синтеза на просгациклин в бъбреца. Поради тази причина по време на комбинирано лечение, от значение е внимателно да се проследява бъбречната функция.

Съществащата терапия с аспирин и други нестероидни противовъзпалителни средства може да повиши честотата на нежелани ефекти и поради тази причина предпазливостта е наложителна.

НСПВС могат да редуцират диуретичния ефект на фуроземид, буметанид, както и антихипертензивния ефект на тиазидите. Едновременното приложение с калий запазващи диуретици може да бъде свързана с

повишили нива на калий и следователно серумния калий трябва да бъде проследяван.

НСПВС могат също така да редуцират ефекта на някои антихипертензивни лекарствени продукти. Комбинацията на ACE – инхибитори или ангиотензин II рецепторни антагонисти с НСПВС може да доведе до влошаване на бъбречната функция. Рискът от остра бъбречна недостатъчност, която обикновено е обратима, може да се повиши при пациенти с нарушенa бъбречна функция като при напреднала възраст или дехидратация. Поради тази причина комбинацията с НСПВС трябва да се назначава предпазливо, пациентите трябва да са адекватно хидратирани, както и да се обмисли евентуално проследяване.

Не е установено влияние на ацеклофенак върху контрола на кръвното налягане при приложението му с бендрофлуазид, въпреки че взаимодействия с други антихипертензивни средства, като бета блокери, не може да бъде изключено.

Други възможни взаимодействия:

Съществуват изолирани съобщения за хипогликемичен и хипергликемичен ефект. Ето защо е необходимо да се обмисли корекция на дозите на лекарствата, предизвикващи хипогликемия.

4.6. Бременност и кърмене

Бременност

Липсват клинични данни от изложени на действието на ацеклофенак при бременността.

Инхибицията на простагландиновата синтеза може да въздейства злополучно върху бременността и/или на ембрионалното/феталното развитие. Данни от епидемиологични проучвания показват повишен риск от аборт, сърдечни малформации и гастрохиза след употреба на инхибитори на простагландиновата синтеза през ранната бременност. Абсолютният риск от малформации е повишен от по-малко от 1% до приблизително 1,5%. Предполага се, че рискът нараства с дозата и продължителността на лечението. При животни, приложението на инхибитори на простагландиновата синтеза е демонстрирано повищена пре- и постимплантационна загуба и ембрио-фетална леталност. В допълнение, повищена заболяваемост от различни малформации, включително сърдечно-съдови, са съобщени при животни, на които са давани инхибитори на простагландиновата синтеза по време на периода на органогенеза. По време на първия и втория триместър от бременността Афламил не трябва да се прилага, освен ако не е налице ясна необходимост. Ако Афламил се употребява от жена опитваща да забременее, или по време на първия и втория триместър от бременността, дозата трябва да бъде възможно най-

ниска диска и продължителността на лечение трябва да е възможно най-кратка.

По време на третия триместър на бременността всички инхибитори на простагландиновата синтеза могат да изложат фетуса на:

- кардиопулмонална токсичност (с преждевременно затваряне на дуктус артериозус и пулмонална хипертензия);
 - бъбречна дисфункция, която може да прогресира до бъбречна недостатъчност с олиго-хидроамниоза;
- майката и новороденото в края на бременността на:
- евентуално удължаване на времето на кървене, анти-агрегантен ефект може да се постигне дори при много ниски дози.
 - инхибиране на маточните контракции водещо до удължаване на раждането.

Следователно, Афламил е противопоказан през третия триместър на бременността (вж. т.4.3 и 4.4).

Кърмене:

Не е известно дали ацеклофенак се отделя в кърмата. При взимане на решение за продължаване/прекъсване на кърменето или продължаване/прекъсване на лечението с Афламил трябва да се има предвид ползата от кърменето за детето и ползата от лечението с Афламил за жената.

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

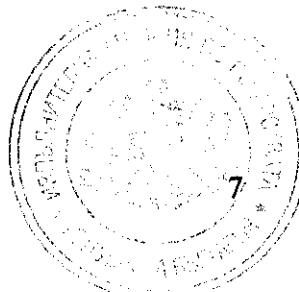
Пациенти, които изпитват замаяност или други нарушения свързани с централната нервна система докато приемат НСПВС трябва се въздържат от шофиране или работа с машини.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

Най-често съобщаваните нежелани реакции в клинични проучвания включват гастро-интестинални смущения (диспепсия 7.5%, абдоминална болка 6.2%, гадене 1.5% и диария 1.5%) и случаен промени на замаяност. Дерматологичните оплаквания включват сърбеж и обрив, съобщавани също промени в чернодробните ензими и серумните нива на креатинина.

Клинични проучвания и епидемиологични данни показват, че употребата на някои НСПВС (особено във високи дози и при продължително приложение) може да се свърже с леко повишен рисков от артериални тромботични събития (например миокарден инфаркт или инсулт). (вжте т. 4.4).

Следва списък с нежелани лекарствени реакции съобщени в клинични проучвания и по-късно потвърдени в пост-маркетинговия опит или само забелязани по време на пост-маркетинговия, групирани по категории Система-Орган и изчислени честоти.

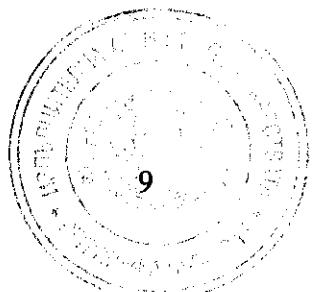

Система-орган категории според MedDra	Чести $>1/100,$ $<1/10$	Нечести $>1/1000, <1/100$	Редки $>1/10000, <1/1000$	Много редки/изолирани съобщения $<1/10000$
Нарушения в кръвта и лимфната система			Анемия	Гранулоцитопения Томбоцитопения Неутропения Хемолитична анемия
Нарушения в имунната система			Анафилактична реакция (вкл. шок) Свръхчувствителност	
Нарушения в метаболизма и храненето				Хиперкалиемия
Психиатрични нарушения				Депресия Отклонения в сънищата Безсъние
Нарушения в нервната система	Замаяност			Парестезии Тремор Сомнолентност Главоболие Дисгезия (отклонение във вкуса)
Нарушения на очите			Смущения в зрението	
Нарушения на ухото и лабиринта				Световъртеж Тинитус
Сърдечни нарушения			Хипертония Усложнена хипертония Сърдечна недостатъчност	Палпитации
Съдови нарушения				Зачервяване на лицето Горещина Васкулит

Система-Орган категории според MedDra	Чести $>1/100$, $<1/10$	Нечести $>1/1000$, $<1/100$	Редки $>1/10000$, $<1/1000$	Много редки/изолирани съобщения $<1/10000$
Респираторни, торакални и медиастинални нарушения			Диспнея	Бронхоспазъм
Гастроинтестинални нарушения	Диспепсия Абдоминална болка Гадене Диария	Флатуленция Гастрит Констипация Повръщане Улцерации в устата	Мелена Гастроинтестинални улцерации Хеморагична диария Гастроинтестинални хеморагии	Стоматит Хематемеза Стомашна язва Панкреатит
Хепатобилиарни нарушения				Хепатит
Нарушения на кожа и подкожна тъкан		Пруритус Обрив Дерматит Уртикария	Оток на лицето	Пурпура Екзема Тежки мукокутанни реакции
Бъбречни и уринарни нарушения				Нефротичен синдром Бъбречна недостатъчност
Нарушения в общото състояние и заболявания на мястото на приложение				Оток Умора Крампи в областта на краката
Изследвания	Повишени чернодробни ензими	Повишен урея в кръвта Повишен креатинин в кръвта		Повишен алкална фосфатаза в кръвта Повищено тегло

Друга категория нежелани реакции съобщени във връзка с НСПВС са:
Много редки ($<1/10000$):

Бъбречни и уринарни нарушения – Интерстициален нефрит

Вижте т. 4.4 и 4.5 за Предупреждения, Препоръки и Взаимодействия

4.9. Предозиране

Липсват данни за хора относно последствията от предозиране с ацеклофенак. Симптомите могат да са: гадене, стомашна болка, замаяност, сомнолентност и главоболие.

Лечение: ако се налага стомашна промивка, активен въглен в повтарящи се дози. При необходимост антиацидни средства и друго симптоматично лечение.

5. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

5.1. Фармакодинамични свойства

Фармакотерапевтична група: Противовъзпалителни и антиревматични продукти, не-стериоиди.

ATC код: M01AB16

Ацеклофенак е не-стериоидно вещество с противовъзпалителен и аналгетичен ефект. Счита се, че неговият механизъм на действие се дължи на инхибиране на простагландиновата синтеза.

5.2. Фармакокинетични свойства

Абсорбция:

След перорален прием, ацеклофенак се резорбира бързо и неговата бионаличност е почти 100%. Пиковите плазмени концентрации се достигат приблизително 1.25 до 3 часа след приема. Тмах е забавено при един временен прием с храна, докато степента на абсорбция не се повлиява.

Разпределение:

Ацеклофенак е свързан във висока степен с протеините (>99.7%). Ацеклофенак прониква в синовиалната течност, където концентрациите достигат приблизително 60% от тези в плазмата. Обемът на разпределение е приблизително 30L.

Елиминиране:

Срочният слиминационен полуживот е 4-4,3 часа. Клирънсът е приблизително 5 литра на час. Приблизително две трети от приложената доза се екскретира с урината, основно като конюгирани хидроксиметаболити. Само 1% от перорална единична доза се екскретира неизменен.

Ацеклофенак вероятно се метаболизира чрез CYP2C9 до основния си метаболит 4-OH-ацеклофенак, чийто принос към клиничната активност вероятно е незначителен. Диклофенак и 4-OH-диклофенак са открити измежду многочесто срещани метаболити.

Характеристики при пациентите

Няма промени във фармакокинетичните свойства на ацеклофенак при пациенти в напреднала възраст.

По бавна скорост на елиминация на ацеклофенак е открита при пациенти с намалена чернодробна функция след единична доза ацеклофенак. При многодневно проучване с 100 mg, еднократно дневно, няма разлика във фармакокинетичните параметри между пациенти с лека до умерена чернодробна цироза и нормални лица.

При пациенти с леко до умерено нарушена бъбречна функция не са наблюдавани клинично значими разлики във фармакокинетиката след единична доза.

5.3. Преклинични данни за безопасност

Подобно на другите НСПВС, ацеклофенак се понася зле от експериментални животни.

В животните, фармакокинетичните разлики между животни и човек правят трудни оценката на потенциалната токсичност на ацеклофенак. Все пак проучвания върху токсичността служещи си с максимално толериирани дози при тях, вид който метаболизира ацеклофенак в диклофенак и приема здрава (опозиция към непроменен ацеклофенак) не показват токсичност, различна от обикновено наблюдаваната при НСПВС.

Проучвания върху карциногенността при мишка (неизвестна системна експозиция на ацеклофенак) не показват никакъв карциногенен ефект и ацеклофенак е негативен в тестове за генотоксичност.

6. ФАРМАКОЛОГИЧНИ ДАННИ

6.1. Състав на хомоните вещества

Ядро на хомонката съдържа:

Медицинска целулоза

Насладка скармелоза

Пеклен

Глазури и жиностеарате

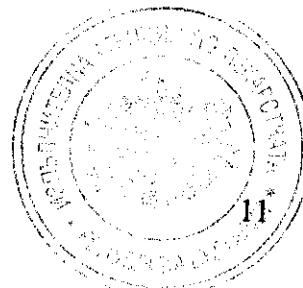
Фармацевтическите съдържания:

X₁ ацеклофенак

Mедицинска целулоза

Mедицински висарат

T₁ ацесвърбенид

- 6.2. Несъвместимости**
Не са известни.
- 6.3. Срок на годност**
4 години.
- 6.4. Специални препоръки за съхранение**
Да се съхранява при температура под 25°C. Да се съхранява в оригинална опаковка.
- 6.5. Данни за опаковката**
Блистец от PA/Al/PVC/Al.
Един блестец съдържа 10 филмирани таблетки. 20,30 или 60 филмирани таблетки са опаковани в сгъваема картонена кутия. Не всички видове опаковки са подходящи да бъдат пуснати в продажба.
- 6.6. Препоръки при употреба/манипулиране**
Няма специални изисквания.
Всеки използван продукт или негоден материал трябва да се унищожи в съответствие с местните изисквания.

7. ПРИЛОЖИТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА
Gedeon Richter Plc.
1103 Budapest
Gyömrő u. 19-11.
Hungary

8. НОМЕР НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА
200600

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШАВАНЕ/ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА
22.02.2006

10. ДАТА НА АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ТЕКСТА

26 март 2007

